

ODDÍL C

Návody k provádění směrnice 1999/5/ES o rádiových zařízeních a telekomunikačních koncových zařízeních

1. Návod týkající se povinnosti členských států oznamovat rozhraní veřejných telekomunikačních sítí
2. Návod týkající se povinnosti provozovatelů veřejných telekomunikačních sítí zveřejnit specifikace rozhraní
3. Návod týkající se zveřejňování rozhraní, určený provozovatelům veřejných sítí, a návod týkající se dozoru nad zveřejňováním, určený národním regulačním orgánům a členskými státy
4. Návod Komise týkající se zveřejňování specifikací rozhraní, určený výrobcům a dodavatelům koncových zařízení

1. Návod týkající se povinnosti členských států oznamovat rozhraní veřejných telekomunikačních sítí

Úvod

Podle čl. 4 odst. 2 směrnice 1999/5/ES je každý členský stát povinen oznámit Komisi typy rozhraní, které v něm nabízejí provozovatelé veřejných telekomunikačních sítí. Směrnice nestanoví:

- jak podrobné má být oznámení,
- kdy má být oznámení učiněno.

Níže uvedený návod je výsledkem činnosti ad hoc ustavené skupiny a přihlíží k připomínkám vzneseným na zasedáních Výboru pro posuzování shody a dozor nad trhem v oblasti telekomunikací (TCAM), ve kterém členské státy spolupracují s Komisí při provádění směrnice 1999/5/ES.

Návod

1. Oznámení podávaná členskými státy Komisi podle čl. 4 odst. 2 by měla obsahovat dostatečně podrobné informace, aby umožnily spolehlivou klasifikaci rozhraní a stanovení jejich přibližné ekvivalence. Výrazem „ekvivalence“ se rozumí podobnost funkčních vlastností rozhraní, u nichž případné odchylky jsou jen nevýznamné rozdíly v některých dílčích parametrech, kterým je možno se přizpůsobit buď konstrukčním provedením koncového zařízení, nebo způsobem konfigurace. Klasifikaci rozhraní pevných sítí je možno provést podle připojeného vodička. Uvedená klasifikace nemá žádnou souvislost se základními požadavky, může však být v budoucnu použita jako nadřazená soustava identifikátorů třídy zařízení.
2. Oznámení má být učiněno až po vytvoření příslušného rozhraní, nikoli předem, jak je tomu v případě zveřejnění specifikace rozhraní, které je povinností provozovatele veřejné sítě.
3. Podle čl. 4 odst. 1 by členské státy rovněž měly nadále oznamovat rozhraní, která regulují svými předpisy.

Příloha - Vodičko pro klasifikaci rozhraní pevných sítí

1. PSTN/ISDN

- analogová samostatná přípojka
- analogová skupinová přípojka (s provolbou/bez provolby)
- základní přístup ISDN
- primární přístup ISDN
- uživatelské rozhraní ISDN
- rozhraní ATM širokopásmové sítě ISDN
- rozhraní CENTREX
- rozhraní virtuální soukromé sítě

2. Pronajaté okruhy/přenos

- dvoudrátové a čtyřdrátové analogové pronajaté okruhy (základní pásmo)
- dvoudrátové a čtyřdrátové analogové pronajaté okruhy (hovorové pásmo)
- digitální pronajaté okruhy
- přenosové rozhraní SDH
- optická rozhraní

3. Datová rozhraní

- X25
- X21
- TCP/IP
- rozhraní IEEE 802.x (např. Ethernet, kruhová síť, SMDS)
- FRAME RELAY

4. Rozhlasová/televizní rozhraní

- bez přepojování obraz/zvuk
- s přepojováním obraz/zvuk

5. Rozhraní dálňopisné sítě

- samostatná přípojka
- skupinová přípojka

6. „Rozhraní“ pro nepřímý přístup (doplňková rozhraní pro službu s nepřímým přístupem)

7. Specializovaná rozhraní pro služby s přidanou hodnotou (např. služba hlasové pošty)

8. Rozhraní pro zvláštní přístup k síti

Poznámka:

Jestliže se klasifikace používá jako pomůcka při určování základních požadavků, může být účelné brát v úvahu i médium, které se používá k dodávce služby, např. měděný kabel, optické vlákno nebo rádiové vlny. Pokud se však používá více prostředků přenosu, uživatelé koncových zařízení nemohou vědět, které médium se skutečně používá, proto koncová zařízení by měla splňovat požadavky pro „nejnepříznivější případ“.

2. Návod týkající se povinnosti provozovatelů veřejných telekomunikačních sítí zveřejnit specifikace rozhraní

Úvod

Podle čl. 4 odst. 2 směrnice 1999/5/ES mají členské státy zabezpečit, aby provozovatelé veřejných telekomunikačních sítí zveřejnili informace o typech rozhraní, které v dotyčném členském státě nabízejí. Směrnice nestanoví:

- kteří provozovatelé jsou povinni zveřejnit specifikace rozhraní,
- kterých typů rozhraní se ustanovení týká,
- jak podrobná má být zveřejněná informace,
- kdy má být informace zveřejněna,
- postup v případě existujících, nových, upravených a zrušených rozhraní.

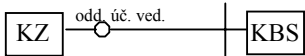
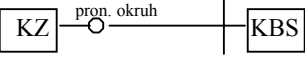

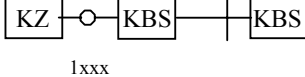
Níže uvedený návod je výsledkem činnosti ad hoc ustavené skupiny a přihlíží k připomínkám vzneseným na zasedáních výboru TCAM.

Návod

1. Provozovatelé, na které se vztahuje povinnost zveřejnění specifikace rozhraní

1. **Přímí provozovatelé:** Podle směrnice 1999/5/ES jsou povinni zveřejnit specifikaci rozhraní provozovatelé veřejných telekomunikačních sítí (dále jen „provozovatelé veřejných sítí“). Tím se rozumí každý subjekt, který poskytuje veřejně dostupné telekomunikační služby prostřednictvím sítě, k níž může být připojeno koncové zařízení prostřednictvím buď koncového bodu pevné sítě, nebo rádiového rozhraní v případě rádiových koncových zařízení.
2. **Povinnost zveřejnění** se nevztahuje na soukromé sítě nebo na provozovatele, kteří poskytují neveřejné služby, například omezené skupině koncových uživatelů.
3. **Provozovatelé s nepřímým připojením:** Povinnost zveřejnění se však vztahuje na ty provozovatele veřejných sítí, kteří poskytují služby v rámci smlouvy se zákazníky, ale sami přímé rozhraní pro koncová zařízení nenabízejí. Existují různé případy, které přicházejí v úvahu, včetně používání zpřístupněných účastnických vedení, soukromých okruhů a komutovaného přístupu. V připojené tabulce jsou uvedeny konfigurace těchto provozovatelů, kteří mají povinnost zveřejnit příslušné specifikace spolupráce se sítí, jež ovlivňují konstrukci a funkci koncových zařízení.
4. **Poskytovatelé služeb:** Je třeba poznamenat, že k návrhu koncového zařízení může být zapotřebí znát podrobně charakteristiky a funkce nejen provozovatelů veřejných sítí, ale i poskytovatelů veřejných služeb s nepřímým připojením, na které se směrnice 1999/5/ES nevztahuje. Pro účely tohoto návodu se „poskytovatelem veřejných služeb“ rozumí poskytovatel veřejně dostupné telekomunikační služby (služeb), který poskytuje službu z jednoho nebo několika přístrojů připojených k veřejné síti, avšak sám žádnou síť neprovozuje. Doporučuje se, aby národní regulační orgány vyzvaly poskytovatele veřejných služeb ke zveřejnění specifikací rozhraní, kdykoli to připadá v úvahu. Pokud však ke zveřejnění nedochází, lze situaci řešit na základě existujících vnitrostátních předpisů nebo soutěžního práva.

PROVOZOVATELÉ VEŘEJNÝCH SÍTÍ S NEPŘÍMÝM PŘIPOJENÍM, KTEŘÍ JSOU POVINNI ZVEŘEJNIT SPECIFIKACI ROZHRAŇÍ

Scénář	Kdo je povinen zveřejnit specifikaci rozhraní	Poznámky
<p>Scénář 1</p> <p>PVS A PVS B</p> 	<p>Provozovatel sítě B (PVS A má poskytnout PVS B technické údaje o zpřístupněném účastnickém vedení, které používá)</p>	<p>Zpřístupněné účastnické vedení - zákazník má smlouvu pouze s PVS B.</p>
<p>Scénář 2</p> <p>PVS A PVS B</p> 	<p>Provozovatel sítě B (i provozovatel sítě A v případě, kdy uživatel má pro pronajatý okruh smlouvu přímo s PVS A)</p>	<p>PVS A zprostředkuje pronajatým okruhem spojení mezi koncovým zařízením a PVS B. Smlouvu o pronajatém okruhu může uzavřít s PVS B nebo přímo se zákazníkem</p>
<p>Scénář 3</p> <p>PVS A PVS B</p> 	<p>Provozovatel sítě A</p>	<p>Standardní propojení. Zákazník má smlouvu pouze s PVS A.</p>
<p>Scénář 4</p> <p>PVS A PVS B</p> <p>1xxx</p>	<p>Provozovatel sítě A i provozovatel sítě B. U PVS A jde zřejmě o stejnou specifikaci rozhraní jako v případě scénáře 3. PVS B má zveřejnit pouze další informace, např. druhotný oznamovací tón, signál odpovědi volaného účastníka.</p>	<p>Nepřímý přístup (kde 1xxx je směrový kód užívaný zákazníkem, aby PVS B zabezpečil jeho volání). Zákazník má smlouvu s PVS A (o poskytnutí přístupu) a s PVS B (o spojení hovoru).</p>

2. Typy rozhraní, kterých se týká povinnost zveřejnění

1. V zásadě by měly být zveřejněny všechny typy veřejně dostupných rozhraní. Týká se to komutovaných i nekomutovaných rozhraní, rozhraní pro pronajaté okruhy, telefonii, ISDN, datové sítě, dálnopis a jiné nehovorové služby. Rovněž se to týká pevných i rádiových rozhraní, včetně veřejně dostupných družicových služeb.
2. Povinnost zveřejnění se nevztahuje na vnitřní rozhraní uvnitř sítí nebo na propojující rozhraní s dalšími provozovateli. Rovněž se netýká rozhraní soukromých sítí.
3. Povinnost zveřejnění se nevztahuje na provozovatele neveřejných sítí nebo poskytovatele služeb, tj. na rozhraní poskytovaná omezenému počtu uzavřených skupin uživatelů, vztahuje se však na rozhraní CENTREX nebo rozhraní virtuálních soukromých sítí, která zpravidla na požádání zákazníkům poskytují provozovatelé veřejných sítí.
4. Provozovatelé veřejných sítí s významným podílem na trhu jsou podle ustanovení článku 16 revidované směrnice o hlasové telefonii (98/10/ES) povinni poskytovat zvláštní přístup k síti. Tato rozhraní je rovněž nutno zveřejnit.

3. Míra podrobnosti zveřejňovaných údajů

1. Podle směrnice 1999/5/ES musí být zveřejněny dostatečně podrobné údaje umožňující konstruovat koncové zařízení tak, aby bylo schopno používat všechny služby poskytované příslušným rozhraním. Jak vyplývá z výše uvedeného odstavce 3 bodu 1, je možné plně dosáhnout tohoto cíle pouze tehdy, jestliže specifikaci rozhraní zveřejní též provozovatelé veřejných sítí s nepřímým připojením - popřípadě i poskytovatelé veřejných služeb, přestože to nemají předepsáno, jak bylo výše zmíněno v odstavci 4 bodu 1.
2. Byla vznesena otázka, zda je třeba vykládat směrnici 1999/5/ES tak, že vyžaduje zveřejnění všech podrobností o službách s přidanou hodnotou nabízených prostřednictvím rozhraní, avšak tento výklad se nepovažuje ve všech případech za reálný nebo přiměřený. Má se však za to, že vedle základních přenosových služeb by měly být zveřejněny doplňkové služby a úplné telekomunikační služby přímo kontrolované provozovateli veřejných sítí (viz bod 7 v části 3 tohoto návodu).
3. Mimo to existují určité údaje, které by neměly být volně zveřejňovány, například údaje o šifrovacích systémech používaných k ochraně rádiových komunikací, jako jsou GSM a služební funkce umožňující zákonný odposlech. Tyto údaje by měly být dostupné pouze na základě smluv o mlčenlivosti.
4. Rovněž existuje možnost, že provozovatel veřejné sítě nebo poskytovatel služby dodá některé funkce koncových zařízení přímo koncovému uživateli v podobě software. V některých případech mohou být tyto funkce zavedeny přímo do koncového zařízení prostřednictvím sítě. V takových případech nemusí výrobce koncového zařízení přesně znát podrobnosti této služby, pouze si musí být vědom, že je třeba zařízení vybavit určitým operačním systémem (např. windows) nebo rozhraním pro aplikační programy (API). Je třeba poznamenat, že funkčnost koncového zařízení se může změnami takového software podstatně změnit, což by mohlo ovlivnit i shodu se základními

požadavky. Aby se nežádoucím změnám zabránilo, bylo by žádoucí omezit toto zavádění programů na případy, kdy může být řízeno provozovatelem veřejné sítě nebo dodavatelem/výrobcem. Členským státům se doporučuje, aby zvážily, zda je žádoucí použití článku 9 směrnice 1999/5/ES (ochranná opatření) v případech, kdy neshodu přístroje se základními požadavky způsobil koncový uživatel. V případech, kdy je část funkce koncového zařízení dána softwarem dodaným provozovatelem veřejné sítě, nemusí tento provozovatel o dotyčné funkci uvádět žádné podrobnosti, pouze oznámí mechanismus jejího zavedení.

5. V mnoha případech bude ve zveřejněné specifikaci rozhraní uveden odkaz na vydané normy. Tam, kde to není možné, by provozovatelé veřejných sítí měli formulovat zveřejňovanou informaci podle návodu, pokud bude dostupný (viz bod 7).

4. Doba zveřejnění

1. V čl. 4 odst. 2 směrnice 1999/5/ES je stanoveno, že přesné a postačující technické specifikace rozhraní musí být zveřejněny dříve, než budou služby poskytované prostřednictvím těchto rozhraní k dispozici veřejnosti. Podle bodu 24 odůvodnění je účelem zveřejnění, aby byli výrobci schopni zkonstruovat koncová zařízení. Proto adekvátnost těchto specifikací bude mimo jiné záviset na tom, zda k jejich zveřejnění došlo s dostatečným předstihem před zahájením služby, aby výrobci mohli koncové zařízení zkonstruovat. Avšak vzhledem k tomu, že směrnice týkající se koncových zařízení vždy souvisejí s jejich uváděním na trh, je třeba pojmu „zkonstruovat“ rozumět tak, že zahrnuje i výrobu, zkoušení a další aspekty uvedení zařízení na trh.
2. V souvislosti s výše uvedeným se projevuje několik významných tlaků. Pro provozovatele veřejných sítí je brzy učiněné zveřejnění rozhraní na jedné straně výhodné, neboť patřičně povzbudí trh koncových zařízení pro jejich plánované nové služby. Na druhé straně může na tyto nové služby předem upozornit konkurenční provozovatele sítí. Zveřejnění učiněné ve velkém předstihu může mít též za následek zpoždění inovace na trhu služeb. Provozovatelé veřejných sítí proto mohou být motivováni k tomu, aby si zajistili dodávku vhodných koncových zařízení u jednoho nebo několika málo dodavatelů koncových zařízení, kteří by byli vázáni smlouvou o mlčenlivosti týkající se příslušné nové služby. To by mohlo vést k omezení soutěže v oblasti koncových zařízení, v rozporu se zásadou rovného, průhledného a nediskriminačního nakládání s technickými specifikacemi, jak je uvedeno v bodě 25 odůvodnění. Jestliže provozovatel veřejné sítě poskytuje informace diskriminačním způsobem, může to být porušením pravidel soutěže stanovených Smlouvou.
3. Proto předběžné zveřejnění je zpravidla v zájmu výrobce koncových zařízení a tím i v zájmu uživatelů, avšak méně již v zájmu provozovatelů veřejných sítí, a je třeba nalézt rovnováhu mezi zájmy všech zainteresovaných subjektů.
4. Jsou možné různé přístupy k řešení tohoto problému, které by splňovaly požadavek bodu 25 odůvodnění „zabezpečit, aby předpisový rámec vytvářený touto směrnicí byl korektní“. Příslušné pokyny by mohla vydat Komise ve spolupráci s TCAM, nebo národní orgány příslušné pro regulaci v oboru telekomunikací nebo ochranu hospodářské soutěže. V některých případech mohou být vhodné již některé existující národní předpisy, zejména ty, které přebírají ustanovení dřívějších směrnic obsahujících požadavky na zveřejnění, jako je směrnice 98/10/ES (revidovaná směrnice o hlasové telefonii). Měly by být zveřejněny veškeré pokyny a pravidla, bez

ohledu na použitý způsob řešení tohoto problému. Má-li být poskytování určité služby zahájeno ve více členských státech, je to pádným argumentem, aby pro zveřejňování rozhraní byla ve všech členských státech zavedena shodná pravidla.

5. Aniž by měly být dotčeny předpisy na ochranu hospodářské soutěže, je třeba brát v úvahu:
 - zda již existuje přiměřená nabídka koncových zařízení nebo se může snadno rozšířit,
 - zda je pravděpodobný vznik přiměřené nabídky koncových zařízení díky dřívějším pokusům nebo výzkumně-vývojové činnosti,
 - zda se rozhraní zakládá na některé vydané normě, zejména normě ETSI,
 - zda se rozhraní zakládá na patentově chráněné specifikaci, přednostně nebo výhradně známé určitému výrobcí,
 - zda došlo k nějakým sporům s jedním nebo několika výrobci koncových zařízení, kteří dodávají provozovateli veřejné sítě též zařízení pro jeho síť,
 - zda je rozhraní určeno pro službu, která by mohla získat významnou pozici na trhu, narozdíl od specializované služby, u níž nelze očekávat, že vzbudí zájem mnoha dodavatelů koncových zařízení,
 - odlišné podmínky, které by měly platit v případech, kdy jde o upravená nebo již odvolaná rozhraní. U nich by měly být lhůty pro zveřejnění kratší než v případě nových rozhraní,
 - vliv, který by mohly mít lhůty pro zveřejnění na inovaci na trhu v důsledku opoždění přístupu zákazníků k nové službě,
 - zda je nutná rychlá úprava rozhraní k nápravě chyb, jestliže tyto chyby nemají negativní vliv na koncová zařízení,
 - rozhraní pro zvláštní přístup k síti, původně poskytovaná na žádost poskytovatelů služeb, u nichž nemusí existovat možnost zveřejnění, dokud jsou poskytována,
 - polohu koncového bodu sítě: u nového rozhraní může být obtížné stimulovat výrobu vhodného koncového zařízení, proto k úspěšnému zahájení služby by mohlo vést, alespoň dočasně, použití odlišného, popřípadě již existujícího koncového bodu sítě.
6. Vzhledem k takto složité situaci by jednotná lhůta pro předběžné zveřejnění nebyla vhodná. Nabízí se závěr, že každý případ by měl být řešen individuálně, to by však vyvolávalo nejistotu jak u provozovatelů veřejných sítí, tak u dodavatelů koncových zařízení. Výhodnější by měly být pružné pokyny nebo pravidla. Nelze na všechny problémy aplikovat obecná pravidla soutěže, neboť kdyby tomu tak bylo, nebyla by nutná směrnice 1999/5/ES ani žádná specifická odvětvová pravidla.
7. Členské státy i národní regulační orgány by však měly zajistit zveřejnění všech národních pravidel a pokynů, které představují spravedlivou rovnováhu mezi zájmy provozovatelů veřejných sítí, poskytovatelů veřejných služeb, výrobců a dodavatelů koncových zařízení, uživatelů a všech dalších zainteresovaných subjektů a jsou v souladu s pravidly soutěže stanovenými Smlouvou, jakož i s tímto návodem.

8. V některých členských státech již existují předpisy, které byly přijaty na základě dřívějších směrnic týkajících se volného přístupu k sítím a obsahujících požadavky na zveřejnění, např. 98/10/ES. Jeden z přístupů spočívá v přesném vymezení lhůty pro předběžné oznámení, přičemž však je národní regulační orgán oprávněn povolit výjimku nebo lhůtu zkrátit, jestliže to je v individuálním případě zapotřebí. Tím se dosahuje určité jistoty a pružnosti.
 9. Jiný přístup je uložit provozovatelům veřejných sítí, aby zveřejnili rozhraní ve vhodné dobu, aby výrobci mohli zareagovat. Tento přístup přenáší na provozovatele břemeno rozhodnutí o tom, co je spravedlivé, a podle toho jednat, což je srovnatelné se stavem podle obecného soutěžního práva. Doplnkem může být vymezení minimální doby spolu s právem povolit výjimku nebo lhůtu zkrátit, jak je tomu ve výše uvedeném případě.
 10. Jsou možné i jiné přístupy, které by se snažily respektovat všechny výše uvedené okolnosti, avšak vzhledem k potřebě individuálního postupu v určitých případech, nemusí být účelné zavádět složitou soustavu předpisů, které by se hodily pro všechny eventuality.
 11. Jednou z možností je dát oznámení pouze výrobcům koncových zařízení a vázat je na smlouvu o mlčenlivosti do doby zahájení příslušné služby. Tento přístup by měl určité zřetelné výhody, avšak i nedostatky. Mohl by vést k tomu, že různí provozovatelé veřejných sítí by navrhovali různé normy rozhraní a tím tříštili trh koncových zařízení. Bylo přijato stanovisko, že provozovatelé veřejných sítí s významným podílem na trhu by nebyli schopni takové dohody používat, i kdyby smlouvy o mlčenlivosti podléhaly doзору národního regulačního orgánu.
 12. Celkově se dospělo k názoru, že aspekty rozhraní sítě, které ovlivňují konstrukci koncových zařízení, by se nejspíš měly prezentovat na otevřeném fóru, a že soutěž by se měla spíše soustřeďovat na takové záležitosti, jako je rychlost, vyšší standard a kvalita služby poskytované zákazníkům. V tomto kontextu je lhůta pro zveřejnění rozhraní méně významnou okolností. Při zajišťování správného zveřejňování by národní regulační orgány měly brát v úvahu výše uvedené faktory. Mohou spolupracovat při stanovení maximální doby zveřejnění specifikace rozhraní v předstihu před nabídkou služby. Pokud se takové dohody nedosáhne, mohla by tato lhůta činit jeden rok, jak navrhuje některé členské státy. Ve specifických případech může národní regulační orgán se zřetelem na výše uvedené faktory tuto dobu zkrátit na délku, jakou pokládá za přiměřenou, za předpokladu, že pravidla, kterými se řídí, jsou nediskriminační a veřejně známá. V žádném případě nelze tuto dobu zkrátit na nulu - jinými slovy, zveřejnění přesné a postačující technické specifikace těchto rozhraní se vždy musí uskutečnit před nabídkou služby a musí být veřejně dostupné.
- 5. Postup v případě existujících, nových, upravených a zrušených rozhraní**
- Formulace směrnice 1999/5/ES je poněkud nejasná, pokud se týká postupu v případě existujících rozhraní, narozdíl od nových rozhraní. Povinnost zveřejnění se však vztahuje na nová i existující rozhraní. V případě existujících rozhraní by národní regulační orgány měly stanovit vhodnou lhůtu po uvedení směrnice v platnost, během které by měla být existující rozhraní zveřejněna. Rovněž je třeba zveřejnit upravená rozhraní, kde jsou nutné změny koncových zařízení k jejich přizpůsobení, a zajistit, aby seznam specifikací byl soustavně aktualizován, aby byla oznámena i zrušená

rozhraní ve lhůtách a/nebo podle pravidel platných pro nová rozhraní. Existují dvě možné etapy vyřazení rozhraní, které by mohly být vhodné. První etapou by bylo zastavení nových dodávek, tj. výrobci by již neměli dále dodávat nová koncová zařízení, a druhou by bylo konečné zastavení dosavadní služby, což znamená konec používání dotyčného rozhraní.

6. Souvislost s povinnostmi zveřejnění podle jiných směrnic

Existuje již povinnost zveřejnění podle některých dřívějších směrnic ES, zejména podle revidované směrnice o hlasové telefonii (98/10/ES). Cíle zveřejnění a subjekty, které je mají za povinnost, jsou však poněkud odlišné než podle směrnice 1999/5/ES. Směrnice 98/10/ES řeší otázky průhlednosti na trhu telekomunikačních koncových zařízení a vyzývá národní regulační orgány, aby se radily se spotřebitelskými organizacemi i s výrobcí. Naproti tomu směrnice 1999/5/ES řeší potřebu výrobců znát dostatečné údaje o rozhraních, aby byli schopni konstruovat a zkoušet koncová zařízení. Je proto zapotřebí různá míra podrobnosti údajů. Provozovatelé veřejných sítí by mohli dostát oběma povinnostem jediným zveřejněním, pokud by specifikace byly snadno srozumitelné spotřebitelům nebo jejich zástupcům.

7. Pokyny pro obsah specifikací rozhraní

Ad hoc skupina doporučila, aby byly vydány tři dokumenty s pokyny týkajícími se analogových, digitálních a rádiových rozhraní. Ukázalo se však, že je k tomu třeba další práce a že správa těchto dokumentů by měla být svěřena stálé skupině s potřebnou odbornou kompetencí. Ad hoc skupina navrhla zřízení pracovní skupiny, jejíž činnost by řídil TCAM a podporu by jí poskytovaly skupiny ETSI EP ATA a EP DTA (s příspěvím SPS) pro dokumenty týkající se analogových a digitálních rozhraní a TC ERM pro dokument týkající se rádiových rozhraní (s výjimkou problematiky přidělování spektra, která nespadá do oblasti působnosti ETSI). Bude-li tato skupina zřízena, měla by podávat zprávy Komisi a TCAM.

8. Ochrana sítě

Při projednávání problému interních mechanismů ochrany na síťových rozhraních se projevila obava z možnosti nesouladu mezi právy a povinnostmi provozovatelů veřejných sítí podle ustanovení čl. 7 odst. 5 směrnice 1999/5/ES a článku 13 směrnice 98/10/ES. Otázce bude dále věnována pozornost. Pokud se však týká zveřejnění, je zřejmé, že provozovatelům veřejných sítí nelze uložit, aby zveřejňovali údaje o interních mechanismech ochrany sítě.

9. Další doporučení týkající se síťových rozhraní pro koncová zařízení

1. Je důležité, aby byl na vhodném místě stanoven předpisový koncový bod sítě. Provozovatelé veřejných sítí by pokud možno měli používat existující nebo normalizovaná rozhraní a nikoli vlastnické rozhraní, pokud nejde o zcela nový typ. Tím se zajistí, aby trh koncových zařízení byl maximálně konkurenční a nebyl svázán pouze s určitou sítí. Toto je v souladu s harmonizovanými technickými zásadami rozhraní pro volný přístup k sítím podle přílohy směrnice 90/387/EHS ve znění pozdějších předpisů.

2. Poloha koncového bodu sítě může ovlivnit složitost zveřejnění a tím i jeho požadovaný termín. Ad hoc skupina se domnívá, že v určitých případech může být vhodné považovat zařízení síťového zakončení v objektech za součást sítě, a nikoli za součást koncového zařízení. To by mohlo přispět k rozvoji trhu příslušných koncových zařízení, zejména v krátkém termínu.

10. Závěry

1. Národní regulační orgány by při plnění svých úkolů měly přihlížet k výše uvedenému návodu týkajícímu se povinnosti provozovatelů veřejných sítí zveřejnit specifikace rozhraní a zejména by měly věnovat pozornost:
 - potřebě jasné definice nabízených rozhraní a povinnosti provozovatelů veřejných sítí zveřejnit ve všech případech údaje o rozhraních, včetně existujících, nových, upravených i zrušených, jak je uvedeno výše v bodě 5,
 - možnosti uložit provozovatelům veřejných sítí, aby zveřejňovali údaje o rozhraních v dostatečném předstihu před poskytováním služeb těmito rozhraními, jaký považuje národní regulační orgán za přiměřený se zřetelem k aspektům uvedeným výše v odstavci 5 bodu 4,
 - potřebu, aby národní regulační orgány stanovily pevná pravidla pro zveřejnění v případech, kdy určitá služba má být zavedena v několika členských státech.
2. Ad hoc skupina má za to, že Komise a TCAM by mohla být užitečná podpůrná skupina složená ze zástupců průmyslu. Tato skupina by mohla vypracovat harmonizované řídicí zásady EU pro zveřejňování rozhraní, pokyny pro obsah specifikací rozhraní a doporučení týkající se efektivnosti zveřejnění vydávaných provozovateli veřejných sítí. Pokud se týká správy těchto dokumentů, mohl by skupině poskytnout zázemí ETSI. Komise nemá námitek proti zřízení této skupiny, která by měla podávat zprávy jí a TCAM.

3. Návod týkající se zveřejňování rozhraní, určený provozovatelům veřejných sítí, a návod týkající se dozoru nad zveřejňováním, určený národním regulačním orgánům a členským státům

Úvod

Podle čl. 4 odst. 2 směrnice 1999/5/ES mají členské státy zajistit, aby provozovatelé veřejných telekomunikačních sítí zveřejňovali informace o typech rozhraní, které v dotčeném členském státě nabízejí. Směrnice nestanoví:

- praktické aspekty zveřejnění, které by měli brát v úvahu provozovatelé veřejných sítí i národní regulační orgány.

Níže uvedený návod je výsledkem činnosti ad hoc ustavené skupiny a přihlíží k připomínkám vzneseným na zasedáních výboru TCAM.

Návod

1. Provozovatelé veřejných sítí i národní regulační orgány by měli respektovat Komisí vydané pokyny týkající se zveřejňování rozhraní podle směrnice 1999/5/ES.
2. Povinné zveřejnění se týká všech typů rozhraní veřejných sítí. Mezi tato rozhraní patří nejen přímá rozhraní s koncovým zařízením (v koncovém bodu sítě), ale též nepřímá rozhraní, u nichž je provozovatel veřejné sítě ve smluvním vztahu s koncovými uživateli (přičemž je třeba brát v úvahu různé možné konfigurace). V případě nepřímého připojení mají být zveřejněny pouze doplňkové údaje ke zveřejněné specifikaci přímého rozhraní.
3. Specifikace existujících rozhraní, stejně jako nových a upravených rozhraní, musí být zveřejněny v souladu s pokyny nebo pravidly vydanými národními regulačními orgány, národními orgány pro ochranu hospodářské soutěže nebo Komisí. Musí být oznámeno zrušení dosud existujícího zveřejněného rozhraní, včetně - teoreticky - případného procesu postupného zrušení.
4. Národní regulační orgány mohou stanovit pokyny nebo pravidla pro vhodné lhůty pro zveřejnění existujících, nových a upravených rozhraní. Tyto lhůty by měly být minimální se zřetelem k nutnosti umožnit výrobcům, aby zkonstruovali koncová zařízení nebo nabídli upravená koncová zařízení v případě upravených rozhraní. Národní regulační orgány by měly brát v úvahu, že je třeba podporovat inovaci a soutěž na trzích, a proto by měly připustit kratší lhůty, kde to je oprávněné. Další doporučení pro národní regulační orgány jsou uvedena v předcházejících částech tohoto návodu.
5. Zveřejnění musí být dostatečně podrobné, aby výrobci byli schopni konstruovat, vyrábět, zkoušet a uvádět koncová zařízení na trh, a musí obsahovat informace týkající se základních požadavků. Měly by být respektovány vzory zveřejňovaných specifikací uvádějící potřebné údaje o analogových, digitálních a rádiových rozhraních, pokud budou vydány.

6. Dokument, kterým se údaje o rozhraní zveřejňují, mohou provozovatelé veřejných sítí vypracovat v zavedeném „firemním“ stylu, pokud v něm budou obsaženy informace, jaké vydaný vzor předpokládá. K jasnosti zveřejnění přispěje, bude-li dodrženo číslování odstavců podle vzoru a všude, kde to je možné, použita terminologie ETSI. Nepožaduje se, aby údaje o každém uživatelském rozhraní byly zveřejněny samostatně; má se za to, že jsou-li uživatelská rozhraní velmi podobná, může být užitečné, aby všechna tato rozhraní byla uvedena v jediném dokumentu. Podobně může být účelné specifikovat některé charakteristiky, které jsou společné několika uživatelským rozhraním (např. tóny a signály), ve zvláštní publikaci. Zásadou pro kritéria, podle nichž se řídí způsob prezentace technických charakteristik uživatelských rozhraní, by měla být jasnost, jednoznačnost, důslednost a srozumitelnost pro uživatele těchto dokumentů.
7. Dokument zveřejnění by měl obsahovat postačující informace, které by umožnily konstruovat koncové zařízení tak, aby bylo schopno spolupracovat s veřejnou telekomunikační sítí za účelem navázání, modifikování, zpoplatnění, pamatování a zrušení reálného nebo virtuálního spojení a aby splňovalo všechny základní požadavky. Rovněž by měl obsahovat údaje o veškerých doplňkových službách nebo rozšířených možnostech poskytovaných sítí, které jsou důležité pro konstrukci a funkci koncového zařízení. Provozovatel veřejné sítě by neměl vynechat žádnou informaci týkající se spolupráce se sítí, u níž si je vědom, že má pro konstrukci a funkci koncového zařízení význam. Musí být zveřejněny postačující informace umožňující výrobcům vyzkoušet, zda jejich zařízení odpovídá specifikaci rozhraní, včetně příslušných základních požadavků. Míra podrobnosti údajů by měla být srovnatelná s podrobností údajů v harmonizovaných normách týkajících se základních požadavků, s výjimkou specifikace zkoušek, pokud není třeba uvést zkušební metodu k objasnění významu určitého parametru.
8. Ve zveřejněných specifikacích rozhraní by měl být odkaz na vydané normy, pokud existují, s uvedením alternativ, doplňků nebo modifikací, které provozovatel veřejné sítě v rámci těchto norem zvolil. Je možno použít například dokumenty ISDN PICS a PIXIT, pokud to je vhodné. Provozovatelé veřejných sítí se mohou u všech svých zveřejňovaných údajů nebo u jejich části odvolat na jiné zveřejněné firemní dokumenty, pokud jsou v těchto dokumentech definována rozhraní z hlediska sítě, spíše než z hlediska koncového zařízení. V takovém případě by měl provozovatel veřejné sítě zajistit, aby byl k dokumentům, na které uvádí odkaz, stejně snadný přístup jako k dokumentu, jímž se zveřejňuje rozhraní.
9. Provozovatel veřejné sítě by měl zaručit, že zveřejněním vědomě neporušuje žádná práva k duševnímu vlastnictví nebo autorská práva. Měl by tuto otázku přinejmenším konzultovat s dodavatelem zařízení sítě. Pokud si je provozovatel veřejné sítě vědom všech příslušných vlastnických práv, měl by ve zveřejnění jasně uvést:
 - veškerá práva k duševnímu vlastnictví a/nebo autorská práva uplatňovaná v souvislosti s obsahem dokumentu (včetně specifikací, jichž se to týká),
 - práva udělovaná uživatelům specifikace a jejich omezení,
 - způsob, kterým lze získat údaje o licenčních požadavcích spojených s dotýcnými vlastnickými právy.

10. Jazyk, v němž má být zveřejnění učiněno, si určí členské státy. Národní regulační orgány by neměly klást na provozovatele veřejných sítí náročné požadavky, pokud se týká překladu zveřejnění.
11. Dokument zveřejnění by měl obsahovat údaj o historii jeho aktuální verze.
12. Doporučuje se, aby provozovatelé veřejných sítí zpřístupnili dokumenty zveřejnění v elektronické podobě, tj. na internetu. Národní regulační orgány nebo jiné orgány mohou vytvářet odkazy na jednotlivé webové stránky, které obsahují zveřejňované údaje, nebo na podobné stránky v jiných členských státech.
13. Národní regulační orgány by měly podnítit zřízení národního fóra, na němž by se navrhované i zveřejněné specifikace rozhraní projednávaly s provozovateli veřejných sítí, poskytovateli veřejných služeb, výrobci a dalšími zainteresovanými stranami, s cílem zajistit, aby zveřejnění odpovídala příslušným pokynům a naplňovala potřeby výrobců koncových zařízení a aby byla udržena integrita sítě. Ve svém jednání by fórum mělo přihlížet ke všem harmonizovaným pravidlům na evropské úrovni.
14. Národní regulační orgány by měly požadovat od provozovatelů veřejných sítí, aby znovu zveřejňovali specifikace, které se ukazují jako nevhodné pro stanovený účel. Jakékoli takové rozhodnutí by se mělo opírat o zveřejněné pokyny, pravidla nebo vzory.

4. Návod Komise týkající se zveřejňování specifikací rozhraní, určený výrobcům a dodavatelům koncových zařízení

Úvod

Podle čl. 4 odst. 2 směrnice 1999/5/ES mají členské státy zajistit, aby provozovatelé veřejných telekomunikačních sítí zveřejňovali informace o typech rozhraní, které v dotyčném členském státě nabízejí. Směrnice nestanoví:

- praktické aspekty zveřejnění, které by měli brát v úvahu výrobci a dodavatelé koncových zařízení.

Níže uvedený návod je výsledkem činnosti ad hoc ustavené skupiny a přihlíží k připomínkám vzneseným na zasedáních výboru TCAM.

Návod

1. Výrobci a dodavatelé koncových zařízení se vyzývají, aby se zúčastnili činnosti fóra zřízeného k projednávání specifikací rozhraní.
2. Výrobci a dodavatelé koncových zařízení se vyzývají, aby se vyjadřovali k vhodnosti zveřejněných specifikací.
3. Výrobci a dodavatelé koncových zařízení by si měli být vědomi, že účelem zveřejnění je umožnit konstrukci koncových zařízení, která by správně fungovala. Pokud je zveřejněná informace přesná a postačující, spočívá úkol zajištění spolupráce se sítí a prostřednictvím sítě na výrobcích koncových zařízení, stejně tak i splnění základních požadavků. Údaje týkající se práv k duševnímu vlastnictví nebo autorských práv, uvedené ve zveřejněné specifikaci, nemusí být vyčerpávající.
4. Výrobcům a dodavatelům koncových zařízení se doporučuje, aby v prostředí, v němž působí více provozovatelů sítí, se před rozhodnutím o tom, které koncové zařízení může být pro daný trh nejvhodnější, seznámili se zveřejněnými specifikacemi několika provozovatelů (včetně provozovatelů s nepřímým připojením).

Podle čl. 6 odst. 3 směrnice 1999/5/ES mají výrobci nebo dodavatelé koncových zařízení poskytnout uživatelům informace o stanoveném způsobu použití, přičemž údaje týkající se identifikace rozhraní, k němuž má být koncové zařízení připojeno, by vedle případného použití běžných nebo firemních názvů měly obsahovat odkaz na specifikace zveřejněné provozovateli veřejných sítí podle čl. 4 odst. 2. Informace o stanoveném způsobu použití sama o sobě není zárukou spolupráce v rámci sítě. Je věcí orgánů ochrany spotřebitele a soudů, aby rozhodli v případech, kdy tato informace je zavádějící.

